

Ročník 1991

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 10

Rozeslána dne 1. února 1991

Cena Kčs 4,50

OBSAH:

46. Zákon o zvyšování důchodů
47. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci
48. Vyhláška ministerstva zdravotnictví České republiky o očkování proti přenosným nemocem
49. Vyhláška Ministerstva práce a sociálních věcí Slovenskej republiky o ukládání kolektivních smluv vyššího stupňa, sprostředkovatelůch a rozhodcovůch a o ďalšej úprave konania
50. Vyhláška Ministerstva práce a sociálních věcí Slovenskej republiky, ktorou sa určujú bližšie podmienky poskytovania hmotného zabezpečenia uchádzačom o zamestnanie
51. Vyhláška Ministerstva práce a sociálních věcí Slovenskej republiky, ktorou sa určujú bližšie podmienky zabezpečovania rekvalifikácie uchádzačov o zamestnanie a zamestnancov, ako aj podmienky na vydávanie dokladov o kvalifikácii s celoštátnou pôsobnosťou
52. Oznámenie Ministerstva práce a sociálních věcí Slovenskej republiky o vydaní výnosu, ktorým sa určuje výška odmeny predsedom a členom komisii pre privatizáciu národného majetku a licitátorom
53. Oznámenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky o vydaní výnosu, ktorým sa mení výnos o osobitných paušálních cestovních náhradách pre kominárov a vykupovačov druhotných surovín v organizáciách miestneho hospodárstva
54. Oznámení hlavního arbitra České a Slovenské Federativní Republiky o vydání výnosu o odchylném určení příslušnosti pro rozhodování některých sporů

Opatření federálních orgánů a orgánů republik

Usnesení České národní rady o schválení zákonného opatření předsednictva České národní rady ze dne 10. ledna 1990 č. 25/1991 Sb., kterým se mění zákon České národní rady č. 108/1987 Sb., o působnosti orgánů veterinární péče České socialistické republiky

46

ZÁKON

ze dne 29. ledna 1991
o zvyšování důchodů

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

validních, částečných invalidních, za výsluhu let, vdovských a sirotčích.

§ 1

Tento zákon upravuje zvyšování důchodů z důchodového zabezpečení, a to důchodů starobních, in-

ČÁST PRVNÍ ZVÝŠENÍ DŮCHODŮ

§ 2

(1) Od splátky důchodu splatné po 28. únoru

1991 se vyplácené důchody a důchody přiznané do 31. prosince 1991 zvyšují o 8 %.

(2) K procentu zvýšení důchodu uvedenému v odstavci 1 se u důchodů přiznaných do 31. prosince 1978 přičítají další 3 %, u důchodů přiznaných od 1. ledna 1979 do 31. prosince 1985 další 2 % a u důchodů přiznaných od 1. ledna 1986 do 30. září 1988 další 1 %.

(3) Základem zvýšení důchodů podle odstavců 1 a 2 je měsíční částka důchodu, na kterou má občan nárok ke dni, od něhož se důchod zvyšuje.

(4) Rokem přiznání důchodu starobního, invalidního, částečného invalidního a za výsluhu let se rozumí rok, do něhož spadá den, od kterého byl důchod přiznán, pokud nárok na něj trval nepřetržitě až do dne, od kterého zvýšení důchodu náleží. Rokem přiznání vdovského a sirotčího důchodu se rozumí rok přiznání důchodu, z něhož byly tyto důchody vyměřeny, nebo rok úmrtí občana, jestliže nebyl poživitelem důchodu.

(5) Za důchody přiznané k 30. září 1988 se považují též důchody vyplácené od pozdějšího data, jestliže nárok na ně vznikl před 1. říjnem 1988 a byly vypočteny podle zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, jde-li o

- a) starobní důchody občanů, kteří nebyli po vzniku nároku na tento důchod nepřetržitě zaměstnáni, nebo
- b) starobní, invalidní nebo částečně invalidní důchody občanů, jimž se nemocenské vyplácelo ještě po 30. září 1988.

(6) Částka zvýšení důchodu činí nejméně

- a) 190 Kčs měsíčně, jde-li o důchody starobní, invalidní nebo za výsluhu let,
- b) 114 Kčs měsíčně, jde-li o důchod vdovský,
- c) 95 Kčs měsíčně, jde-li o sirotčí důchod oboustranně osiřelého dítěte nebo o částečný invalidní důchod,
- d) 57 Kčs měsíčně, jde-li o sirotčí důchod jednostranně osiřelého dítěte,
- e) polovinu částek uvedených v písmenech a) až d), jde-li o důchod upravený pro souběh s jiným důchodem.

(7) Ustanovení odstavce 6 písm. a) a b) se nevztahuje na důchody starobní,¹⁾ za výsluhu let nebo vdovské krácené pro souběh s příjmem z výdělečné činnosti.

(8) Vdovské a sirotčí důchody se nezvyšují, jestliže byly vyměřeny z důchodů zvýšených podle odstavce 1.

§ 3

Zvýšení důchodů, které jsou jediným zdrojem příjmu

(1) Hranice důchodů, které jsou jediným zdrojem příjmu, činí podle § 54 odst. 1 a § 68 odst. 1 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 110/1990 Sb. a zákona č. 180/1990 Sb. (dále jen „zákon o sociálním zabezpečení“) 1440 Kčs měsíčně a podle § 54 odst. 2 a § 68 odst. 2 zákona o sociálním zabezpečení 2400 Kčs měsíčně.

(2) Důchody vyplácené ke dni účinnosti tohoto zákona, které byly upraveny jako jediný zdroj příjmu, se zvýší bez žádosti od splátky důchodu splatné po 28. únoru 1991.

(3) Důchody starobní, invalidní, vdovské a sirotčí oboustranně osiřelých dětí, které dosud nebyly upraveny jako jediný zdroj příjmu a nedosahují výše stanovené v odstavci 1, se upraví na žádost nejdříve od splátky důchodu splatné po 28. únoru 1991.

§ 4

Zvýšení sociálních důchodů

(1) Výše sociálního důchodu podle § 52 odst. 2 zákona o sociálním zabezpečení činí nejvýše 1440 Kčs měsíčně u jednotlivce a nejvýše 2400 Kčs měsíčně, je-li na takový důchod odkázán též rodinný příslušník.

(2) Sociální důchody podle § 52 odst. 2 zákona o sociálním zabezpečení mohou být přiznány nebo zvýšeny až do částek uvedených v odstavci 1 na žádost nejdříve od splátky důchodu splatné po 28. únoru 1991.

Společná ustanovení

§ 5

(1) Při souběhu nároků na více důchodů se posuzuje nárok na zvýšení u každého důchodu samostatně.

(2) Zvýšení důchodu náleží i nad nejvyšší výměry důchodu nebo úhrnu důchodů a nad nejvyšší výměry stanovené pro souběh důchodu nebo úhrnu důchodů a zvýšení důchodu pro bezmocnost; výše důchodu nebo úhrnu důchodů včetně zvýšení důchodu pro bezmocnost nesmí však po zvýšení podle tohoto zákona přesáhnout částku 3800 Kčs měsíčně.

(3) Zvýšení se slučuje s důchodem, k němuž náleží, a tvoří s ním nadále jeden celek.

(4) Zvýšení důchodu náleží od splátky důchodu splatné po dni, od něhož se důchod zvyšuje.

¹⁾ § 3 nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 118/1988 Sb., o mimořádném poskytování starobního důchodu.

§ 6

(1) Je-li důchod náležející ke dni splátky důchodu v měsíci, do něhož spadá den, od něhož se důchody zvyšují, upraven pro souběh s jiným důchodem nebo s příjmem z výdělečné činnosti, stanoví se částka zvýšení z měsíční výše vypláčeného důchodu. Při první změně výše vypláčeného důchodu, která souvisí s důvody snížení důchodu, náleží zvýšení důchodu ode dne této změny.

(2) Jestliže se důchod v měsíci, do něhož spadá den, od něhož se důchody zvyšují, nevyplácí, stanoví se částka zvýšení podle výše první splátky důchodu vyplacené po dni účinnosti tohoto zákona.

§ 7

(1) Jde-li o důchod upravený jako jediný zdroj příjmu podle § 54 a 68 zákona o sociálním zabezpečení, náleží částka zvýšení k výši důchodu před takovou úpravou.

(2) U dílčích důchodů přiznaných podle mezinárodní smlouvy se částka zvýšení určuje podle výše důchodu vypláčeného tuzemským plátcem.

§ 8

Není-li v této části zákona stanoveno jinak, platí o zvýšení důchodů obdobně zákon o sociálním zabezpečení.

ČÁST DRUHÁ PODMÍNKY A ZPŮSOB PRAVIDELNÉHO ZVÝŠOVÁNÍ DŮCHODŮ

§ 9

Důchody uvedené v § 1 se opětovně a neprodleně zvýší, nejdříve však po uplynutí tří měsíců od posled-

ního zvýšení důchodů, jestliže od tohoto zvýšení činí růst životních nákladů alespoň 10 % nebo růst průměrné mzdy alespoň 5 %.

§ 10

(1) Pevné částky zvýšení důchodů se stanoví s přihlédnutím k růstu životních nákladů a procenta zvýšení důchodů s přihlédnutím k růstu průměrné mzdy.

(2) Růst životních nákladů a růst průměrné mzdy se zjišťují podle statistických údajů Federálního statistického úřadu a pro účely odstavce 1 též z předpokládaného růstu v následujících šesti měsících.

(3) Pevné částky a procenta zvýšení důchodů stanoví zvláštní zákon se zřetelem na rozdíl mezi skutečným růstem životních nákladů a průměrné mzdy a růstem předpokládaným při stanovení předchozího zvýšení důchodů.

§ 11

Pro zvýšení důchodu podle § 9 a 10 platí ustanovení § 2 odst. 3 a § 5 až 8 obdobně.

ČÁST TŘETÍ ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 12

Zrušuje se § 160 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 110/1990 Sb.

§ 13

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. března 1991.

Havel v. r.
Dubček v. r.
Čalfa v. r.

47

ZÁKON

ze dne 30. ledna 1991,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, se mění a doplňuje takto:

1. § 1 včetně nadpisu zní:

„§ 1

Účel zákona

(1) Účelem zákona je zrušit odsuzující soudní rozhodnutí za činy, které v rozporu s principy demokratické společnosti respektující občanská politická práva a svobody zaručené ústavou a vyjádřené v mezinárodních dokumentech a mezinárodních právních nor-

mách zákon označoval za trestné, umožnit rychlé přezkoumání případů osob takto protiprávně odsouzených v důsledku porušování zákonnosti na úseku trestního řízení, odstranit nepřiměřené tvrdosti v používání represe, zabezpečit neprávem odsouzeným osobám společenskou rehabilitaci a přiměřené hmotné odškodnění a umožnit ze zjištěných nezákonností vyvodit důsledky proti osobám, které platné zákony vědomě nebo hrubě porušovaly.

(2) Činy, které směřovaly k uplatnění práv a svobod občanů zaručených ústavou a vyhlášených ve Všeobecné deklaraci lidských práv a v navazujících mezinárodních paktech o občanských a politických právech, byly československými trestními zákony prohlášeny za trestné v rozporu s mezinárodním právem a mezinárodnímu právu odporovalo také jejich trestní stíhání a trestání.“

2. § 2 odst. 1 se doplňuje písmeny g) a h), která zní:

„g) podle § 153, 155, 156 a 157 zákonného článku V trestního zákona o zločinech a přečinech z roku 1878, pro zločiny vzpoury, spáchané ve vztahu k ochraně náboženské svobody;

h) podle § 2 a 4 zákonného článku XL z roku 1914 o trestní ochraně úřadů, pro trestné činy shluknutí, spáchané ve vztahu k ochraně náboženské svobody“.

3. § 2 odst. 2 zní:

„(2) Rozhodnutí o tom, zda a do jaké míry je odsouzený účasten rehabilitace, učiní soud i bez návrhu. Vztahuje-li se rehabilitace podle odstavce 1 jen na některý z trestných činů, za nějž byl uložen úhrnný nebo souhrnný trest, stanoví soud podle vzájemného poměru závažnosti přiměřený trest za trestné činy rehabilitací nedotčené nebo od stanovení přiměřeného trestu upustí. Jinak trestní stíhání zastaví.“

4. § 2 se doplňuje odstavcem 3, který zní:

„(3) Proti rozhodnutí podle odstavce 2 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek. Byla-li rozhodnutí vydaná v původním řízení, jakož i všechna další rozhodnutí na ně obsahově navazující zrušena v plném rozsahu, může stížnost podat jen prokurátor.“

5. § 3 odst. 1 zní:

„(1) Proti rozhodnutí podle § 2 odst. 2 může prokurátor ve lhůtě 60 dnů ode dne jeho oznámení podat námitky zejména, jestliže:

a) skutek, který je předmětem rozhodnutí, měl být posouzen podle jiného ustanovení, na které se rehabilitace ze zákona nevztahuje;

b) skutek směřoval k prosazení fašistických nebo obdobných cílů nebo byl spáchán v úmyslu zakrýt nebo usnadnit jiný obecně trestný čin nebo vyhnout se odpovědnosti za takový čin;

c) skutek měl za následek smrt, těžkou ujmu na zdraví nebo škodu velkého rozsahu nebo;

d) k postihu skutku je nebo byla Česká a Slovenská Federativní Republika vázána mezinárodní smlouvou.

Námitky může prokurátor vznést i ve stížnosti podle § 2 odst. 3.“

6. V § 4 písm. c) zní:

„c) podle hlavy první a hlavy druhé oddílu prvního zvláštní části zákona č. 86/1950 Sb., ve znění zákonů jej měnících a doplňujících, dále pro trestný čin nenastoupení služby v branné moci podle § 265 a 266, vyhýbání se služební povinnosti podle § 270, pro trestný čin zběhnutí podle § 273 odst. 3 a pro trestný čin spolčení k zběhnutí podle § 275 odst. 2 písm. b) uvedeného zákona,“

7. § 4 se doplňuje písmenem f), které zní:

„f) podle druhého oddílu zákona č. 19/1855 ř. z.“

8. V § 5 odst. 1 se za slovo „druha“ vkládají slova „anebo na návrh osoby, jejíž práva či právem chráněné zájmy byly rozhodnutím dotčeny.“

9. § 10 se doplňuje odstavcem 3, který zní:

„(3) Odsouzený musí mít obhájce i tehdy, je-li neznámého pobytu. Obhájce má stejná práva jako odsouzený. V takovém případě stačí písemnosti doručit obhájci.“

10. V § 15 odst. 1 se na závěr připojuje tato věta: „Při hlavním líčení se ustanovení § 11 užije obdobně.“

11. V § 19 odst. 1 se za slova „ve zvláštním předpisu“ doplňuje odkaz „1)“, který zní:

„1) Vyhláška ministerstva spravedlnosti ČSR č. 66/1980 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů trestního řízení.

Vyhláška ministerstva spravedlnosti SSR č. 70/1980 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů trestního řízení.“

12. V § 22 se za slova „shledán důvodným“ vkládají slova „nebo který je účasten rehabilitace ze zákona“.

13. V § 23 odst. 1 písm. c) zní:

„c) náhradu nákladů trestního řízení ve výši 200 Kčs, výkonu vazby ve výši 600 Kčs za každý měsíc vazby a výkonu trestu odnětí svobody ve výši 150 Kčs za každý měsíc výkonu trestu, pokud poškozený nepožádá, aby mu byla místo těchto náhrad poskytnuta náhrada skutečně zaplacených nákladů,“

14. § 23 odst. 3 zní:

„(3) Odškodnění v plném rozsahu se poskytuje jen tehdy, bylo-li odsuzující soudní rozhodnutí zcela zrušeno podle oddílu druhého nebo pátého anebo takové rozhodnutí bylo zcela zrušeno podle oddílu třetího a poškozený zproštěn obžaloby. Dojde-li jen k čás-

tečné změně odsuzujícího soudního rozhodnutí, poskytně se odškodnění jen se zřetelem k rozdílu mezi tresty vykonanými na základě původního rozsudku a stanovenými přiměřenými tresty nebo tresty nově uloženými.“

15. § 24 odst. 1 zní:

„(1) Při uplatňování nároků podle § 23, 26 a 27 se postupuje podle zákona č. 58/1969 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou rozhodnutím orgánu státu nebo jeho nesprávným úředním postupem.“

16. § 25 odst. 7 zní:

„(7) Poškozený může žádat, aby mu byly místo nároků vyplývajících z ustanovení předchozích odstavců poskytnuty měsíční příplatky k důchodu v částce:

- a) 20 Kčs za každý měsíc vazby a výkonu trestu odnětí svobody, ve kterém poškozený konal práce za zvlášť obtížných pracovních podmínek, které by odůvodňovaly jejich pusuzování jako zaměstnaní I. nebo II. pracovní kategorie,
- b) 15 Kčs za každý měsíc vazby a výkonu trestu odnětí svobody v ostatních případech.

Příplatek k důchodu se poskytuje ode dne 1. 7. 1990, byl-li poškozený k tomuto dni poživitelem důchodu. Stane-li se poškozený poživitelem důchodu po tomto dni, poskytuje se příplatek k důchodu od přiznání důchodu. Příplatek k důchodu se vyplácí jen do výše, která spolu s důchodem nepřevyšuje nejvyšší výměru starobního důchodu stanovenou zvláštním předpisem.²⁾“

17. § 25 se doplňuje odstavci 8 a 9, které zní:

„(8) Ustanovení odstavců 1, 2, 3, 6 a 7 se použijí obdobně pro úpravu výše důchodů, z které byly vyměřeny vdovský a sirotčí důchod, a pro poskytování příplatků k těmto důchodům. Výše příplatku k vdovskému důchodu činí 60%, k sirotčímu důchodu, jde-li o oboustranně osiřelé dítě 50 % a jde-li o jednostranně osiřelé dítě 30 % z částek stanovených v odstavci 7.

(9) Výše důchodu podle odstavce 8 se upraví s účinností ode dne 1. 7. 1990 těm pozůstalým, kteří k tomuto dni byli poživiteli vdovského nebo sirotčího důchodu. Stane-li se pozůstalý poživitelem vdovského nebo sirotčího důchodu po tomto dni, upraví se výše důchodu až od jeho přiznání. Obdobně se postupuje i při poskytování příplatků k důchodu podle odstavce 8.“

18. § 26 zní:

„§ 26

Právo žádat odškodnění přechází na dědice poškozeného, pokud jsou jimi děti, manžel, rodiče,

a není-li jich, sourozenci, s výjimkou nároků, které podle občanského zákoníku zanikají smrtí poškozeného.“

19. § 27 zní:

„§ 27

Došlo-li k rehabilitaci poškozeného, na němž byl vykonán trest smrti nebo který zemřel ve vazbě, výkonu trestu odnětí svobody nebo při jiném nezákonném zbavení osobní svobody v souvislosti s činy uvedenými v § 1, náleží oprávněným osobám vedle nároků, které na ně přešly podle § 26, jednorázové odškodnění ve výši 100 000 Kčs. Nárok na výplatu této částky má osoba, již zemřelý poskytoval nebo byl povinen poskytovat výživu. Vznikne-li tento nárok více osobám, rozdělí se uvedená částka mezi ně rovným dílem.“

20. V § 30 odst. 2 se na závěr ustanovení připojuje text tohoto znění: „Tomuto postupu nebrání skutečnost, že Nejvyšší soud věc rozhodl ke stížnosti pro porušení zákona.“

21. § 30 se doplňuje odstavcem 3, který zní:

„(3) Pro odškodnění se použije obdobně ustanovení oddílu šestého tohoto zákona.“

22. V § 33 odst. 2 se za slova „zbavených osobní svobody“ vkládají slova „nebo majetku“.

23. § 34 zní:

„§ 34

Ustanovení oddílu šestého tohoto zákona se přiměřeně použije též v případech, kdy ve věcech, na které se vztahuje oddíl druhý, třetí a pátý tohoto zákona, byl rozsudek zcela nebo zčásti zrušen do dne účinnosti tohoto zákona na základě mimořádného opravného prostředku podaného podle trestního řádu nebo podle zákona č. 82/1968 Sb., o soudní rehabilitaci, ve znění zákona č. 70/1970 Sb. Nárok na odškodnění je třeba uplatnit do 1. března 1993, jinak zaniká.“

Čl. II

(1) Plnění podle § 27 zákona č. 119/1990 Sb., která již byla vyplacena, se započtou na jednorázovou náhradu podle tohoto ustanovení, ve znění čl. I bodu 19 tohoto zákona.

(2) Odškodnění vyplacená ze stejných důvodů podle jiných předpisů se započtou na odškodnění vyplacená podle zákona č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, ve znění tohoto zákona.

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. března 1991.

Havel v. r.
Dubček v. r.
Čalfa v. r.

²⁾ § 24 odst. 4 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení.

48

VYHLÁŠKA
ministerstva zdravotnictví České republiky
 ze dne 29. ledna 1991
o očkování proti přenosným nemocem

Ministerstvo zdravotnictví České republiky stanoví podle § 70 odst. 1 písm. c) a § 71 odst. 1 a 2 písm. a) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu:

§ 1

Úvodní ustanovení

Touto vyhláškou se upravuje postup při provádění povinného očkování proti přenosným nemocem u jednotlivých druhů očkování, stanovených právními předpisy.¹⁾

Pravidelné očkování

§ 2

Očkování proti tuberkulóze

(1) Základní očkování proti tuberkulóze se provede nejdříve čtvrtý den a nejpozději v šestém týdnu po narození dítěte.

(2) Přeočkování proti tuberkulóze se provede, je-li to třeba podle výsledku tuberkulínové zkoušky provedené ve čtrnáctém roce věku dítěte.

(3) U osob mladších 30 let, které jsou vystaveny zvýšenému nebezpečí nákazy tuberkulózou v rodinném prostředí, se provádějí zkoušky v ročních lhůtách a negativně reagující osoby se přeočkovují.

§ 2

Očkování proti záškrtu, tetanu a dávivému kašli

(1) Základní očkování proti záškrtu, tetanu a dávivému kašli se provádí u dítěte v době od započatého devátého týdne života tak, aby poslední dávka byla dána dříve, než dosáhne prvního roku života.

(2) Přeočkování proti záškrtu, tetanu a dávivému kašli se provede v kalendářním roce, v němž dítě dosáhne třetího roku života a pak v šestém roce života.

(3) Další přeočkování proti tetanu se provede ještě ve čtrnáctém roce života a pak vždy v desátém roce po předchozím přeočkování.

§ 4

Očkování proti přenosné dětské obrně

(1) Základní očkování proti přenosné dětské obrně se provede živou očkovací látkou, a to nejdříve první den desátého týdne, nejpozději před uplynutím osmnáctého měsíce života.

(2) Přeočkování se provede v kalendářním roce následujícím po roce, v němž bylo provedeno základní očkování, a dále u dětí ve třináctém roce života.

§ 5

Očkování proti spalničkám a příušnicím

(1) Základní očkování proti spalničkám a příušnicím se provede živou očkovací látkou, a to nejdříve první den patnáctého měsíce života; očkuje se kombinovanou očkovací látkou.

(2) Přeočkování se provede za šest až deset měsíců po provedeném základním očkování, pokud lékař, který provádí očkování, nestanoví se zřetelem na zdravotní stav dítěte (např. horečnaté onemocnění) pozdější termín.

§ 6

Očkování proti zarděnkám

Očkování proti zarděnkám se provádí živou očkovací látkou u dětí, které dovršily druhý rok svého života a u dívek znovu ve dvanáctém roce života.

Zvláštní očkování

§ 7

U osob, které jsou při své pracovní činnosti vystaveny zvýšenému nebezpečí nákazy tuberkulózou, virovou hepatitidou B, chřipkou a vzteklinou, se provede základní očkování, popřípadě přeočkování proti těmto nemocem před započatím takové činnosti; přeočkování proti tuberkulóze se provede, je-li to podle výsledku imunologické zkoušky potřebné.

§ 8

(1) Podle § 7 jsou povinni podrobit se očkování proti:

- a) tuberkulóze osoby činné na odděleních tuberkulózy a respiračních nemocí, patologie, soudně lékařských a v laboratořích pro mikrobiologickou diagnostiku tuberkulózy zdravotnických zařízení, dále osoby činné ve veterinárních zařízeních a při ošetřování, popřípadě porážení zvířat stížených tuberkulózou, jakož i jiné osoby, které v důsledku svého zaměstnání přicházejí do přímého styku s tuberkulózou lidí nebo zvířat;
- b) virové hepatitidě B osoby činné na hemodialyzačních a imunologických pracovištích, odděleních klinické hematologie, klinické biochemie, infekčních, interních, chirurgických, ortopedických, urologických a anesteziologickoresuscitačních odděleních, v laboratořích pro diagnostiku virových hepatitid zdravotnických zařízení, studující lékařských fakult a zdravotnických škol;
- c) vzteklině osoby činné v laboratořích, kde se pracuje s virulentními kmeny virů vztekliny;

¹⁾ Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu.

Vyhláška č. 91/1984 Sb., o opatřeních proti přenosným nemocem.

d) chřipce osoby činné ve zdravotnictví, v zařízeních sociální péče, v ozbrojených silách, ozbrojených bezpečnostních sborech a bezpečnostních službách a osoby činné v hornictví, energetice, dopravě a dalších významných hospodářských oblastech.

(2) Osoby, které byly očkovány proti virové hepatitidě B podle odstavce 1 písm. b) se počínají rokem 1992 přeočkovují po uplynutí čtyř let od ukončení základního očkování jednou dávkou očkovací látky proti virové hepatitidě B. Tam, kde jsou pro to vytvořeny podmínky, je možné zahájit toto přeočkování již v roce 1991.

(3) Tam, kde jsou vytvořeny podmínky pro vyšetřování anti HBs protilátek, se u osob očkováných proti virové hepatitidě B podle odstavce 1 písm. b) provede toto vyšetření za jeden až dva měsíce po poslední dávce základního očkování. Osoby, u kterých se zjistí hladiny anti HBs protilátek nižší než 0,1 IU/ml, se přeočkovují za šest měsíců jednou dávkou očkovací látky; za dva měsíce po tomto přeočkování se provede znovu vyšetření anti HBs protilátek. Pokud po tomto vyšetření bude hladina anti HBs protilátek nižší než 0,1 IU/ml, očkováná osoba se na tuto skutečnost a nutnost zvýšené ochrany před nákazou upozorní a dále se v přeočkování nepokračuje.

(4) U osob, které byly přeočkovány podle odstavce 2, se provede tam, kde jsou pro to vytvořeny podmínky, za jeden až dva měsíce po přeočkování, vyšetření anti HBs protilátek. Pokud hladiny anti HBs protilátek budou nižší než 0,1 IU/ml, přeočkováná osoba se na tuto skutečnost a nutnost zvýšené ochrany před nákazou upozorní a dále se v přeočkování nepokračuje.

(5) Očkování proti virové hepatitidě B se nemusí podrobit osoby s prokazatelně prožitým onemocněním virovou hepatitidou B a osoby s titrem protilátek proti HBsAg přesahujícím 0,1 IU/ml.

(6) Očkování proti virové hepatitidě B je předpokladem pro výkon práce na stanovených odděleních a pracovištích zdravotnických zařízení [odstavec 1 písm. b)].

(7) Na pracoviště hemodialyzační, na oddělení klinické biochemie a na infekční oddělení zdravotnického zařízení smějí být osoby, které na nich nebyly dosud činné, zařazeny nejdříve po podání druhé dávky očkovací látky a na ostatní pracoviště a oddělení zdravotnického zařízení uvedená v § 8 odst. 1 písm. b) po podání první dávky očkovací látky za předpokladu, že očkování bude v předepsaných termínech ukončeno. Není-li to z provozních a organizačních důvodů možné, lze ve výjimečných případech očkování zahájit neprodleně po nástupu na pracoviště při současné aplikaci jedné dávky preparátu Hepaga.

(8) Odmítne-li osoba podléhající očkování proti virové hepatitidě B podrobit se očkování, sepíše s ní ve-

doucí oddělení (pracoviště) prohlášení podle přílohy této vyhlášky, které se připojí k jejímu zdravotnímu záznamu; dále se postupuje podle zákoníku práce.

(9) V pochybnostech, zda jde o osoby povinné podrobit se zvláštnímu očkování, rozhodne příslušný orgán hygienické služby.²⁾

§ 9

Mimořádné očkování

(1) Vznikne-li nebezpečí epidemie nebo vyžadují-li to jiné důležité zdravotní zájmy, hlavní hygienik České republiky nebo s jeho souhlasem krajský hygienik nařídí mimořádné očkování proti přenosným nemocem všeho obyvatelstva nebo určité skupiny. Mimořádné očkování určitých skupin obyvatelstva proti některým přenosným nemocem hlavní hygienik České republiky nařídí také v případech, kdy současný stav vědy nedává předpoklady k zavedení pravidelného očkování.

(2) Podle odstavce 2 se provádí očkování:

- a) proti chřipce každý rok u osob trpících chronickými nespecifickými onemocněními dýchacích cest, chronickým onemocněním srdce, cév a ledvin nebo diabetem,
- b) proti virové hepatitidě B
 1. u novorozenců HBsAg pozitivních matek a u osob zařazených do pravidelné dialyzační léčby,
 2. u dalších skupin osob činných na jiných pracovištích zdravotnických zařízení se zřetelem k místním podmínkám, epidemiologické situaci, zejména s přihlédnutím k výši specifické nemoci, které určí krajský hygienik,
 3. proti zarděnkám vybraných skupin seronegativních žen produkčního věku.

§ 10

Očkování osob odjíždějících do ciziny a osob přijíždějících z ciziny

(1) Českoslovenští státní příslušníci jsou povinni podrobit se před cestou, před níž musí být očkováni podle mezinárodních zdravotnických předpisů,³⁾ včas očkováni nejen proti choleře, moru a žluté zimnici, ale podle potřeby i proti jiným přenosným nemocem, které určí hlavní hygienik České republiky. Povinnost podrobit se očkování proti přenosným nemocem, určeným hlavním hygienikem České republiky, zaniká po uplynutí dvou měsíců od jejího stanovení, neurčí-li hlavní hygienik České republiky jinak.

(2) Cestující ze států, které určí hlavní hygienik České republiky, jsou povinni předložit zdravotnické službě v hraničních přechodech, popřípadě jiným hraničním orgánům k tomu pověřeným, mezinárodní osvědčení o očkování. Nemohou-li cestující předložit

²⁾ § 75 zákona č. 20/1966 Sb.

³⁾ Mezinárodní zdravotnický řád přijatý na 22. světovém zdravotnickém shromáždění v Bostonu v r. 1969. Vyhláška ministra zahraničních věcí č. 189/1948 Sb., o zřízení a Ústavě Světové zdravotnické organizace a o Protokolu o Mezinárodním úřadu zdravotnictví, přijatých dne 22. 7. 1946 na Mezinárodní zdravotnické konferenci v New Yorku.

osvědčení o očkování, musí být vyzváni, aby se dali očkovat. Po očkování jsou během inkubační doby pod zvýšeným zdravotnickým dozorem. Odmítnou-li očkování, může být podle epidemiologické situace buď zakázán vjezd nebo průjezd, nebo jim může být nařízena na dobu inkubace karanténa, popřípadě ve výjimečných případech zvýšený zdravotnický dozor.

§ 11

Očkování při úrazech, poraněních a nehojících se ranách

Při úrazech, poraněních, bércových vředech a jiných nehojících se ranách, u nichž je nebezpečí onemocnění tetanem, se očkuje proti tomuto onemocnění; při pokousání nebo poranění podezřelým zvířetem se očkuje také proti vzteklině.

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 12

(1) U dětí narozených v době od 1. ledna 1991 do 31. prosince 1991, které mají trvalý pobyt ve Středočeském, Východočeském a Jihočeském kraji, se provede základní očkování proti tuberkulóze. Tyto děti se podrobí ve třetím a šestém roce života a dále při podezření na infekci nebo onemocnění tuberkulózou intradermálnímu tuberkulínovému testu.

(2) U dětí uvedených v odstavci 1, které změni místo trvalého pobytu tak, že již nebude v kraji Středočeském, Východočeském nebo Jihočeském, se provede základní očkování proti tuberkulóze v nejbližším možném termínu. Stejně se provede základní očkování proti tuberkulóze u dětí uvedených v odstavci 1, jejichž

rodiče nebo jiné osoby, které mají dítě v trvalé péči, budou žádat provedení očkování.

§ 13

(1) Počínaje dnem 1. ledna 1992 se na území České republiky neprovádí základní očkování proti tuberkulóze, s výjimkou dětí, jejichž rodiče nebo osoby, které mají dítě v trvalé péči, budou žádat provedení očkování, dětí ohrožených rizikem tuberkulózy (např. děti v kontaktu s tuberkulózním nemocným) a dětí, u nichž byl výsledek intradermálního tuberkulínového testu ve věku čtrnácti let negativní (§ 2 odst. 2).

(2) Děti narozené od 1. ledna 1992 se podrobí ve třetím a šestém roce života a dále při podezření na infekci nebo onemocnění tuberkulózou intradermálnímu tuberkulínovému testu.

§ 14

U žáků všech středních škol, speciálních středních škol a učilišť, kteří nepředloží doklad o základním očkování a přeočkování proti spalničkám, se provede očkování proti této nákaze.

§ 15

Zrušuje se výnos ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí České socialistické republiky - hlavního hygienika České socialistické republiky č. 1/1989 Věstníku ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí České socialistické republiky, oznámený v částce 41/1988 Sb.

§ 16

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 15. února 1991.

Ministr:

MUDr. Bojar CSc. v. r.

Příloha k vyhlášce č. 48/1991 Sb.

PROHLÁŠENÍ

Osoba podléhající očkování proti virové hepatitidě B

zdravotnické zařízení

oddělení (pracoviště)

funkce

a) byla podrobně seznámena s povahou a významem zvláštního očkování proti virové hepatitidě B, nařízeného podle zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, a jeho prováděcích předpisů (vyhláška č. 91/1984 Sb., o opatřeních proti přenosným nemocem), které je prováděno na pracovišti

b) byla seznámena s důsledky, které při odmítnutí tohoto povinného očkování vyplývají ze zákoníku práce a dalších obecně závazných právních předpisů a přesto odmítá podrobit se očkování proti virové hepatitidě B z důvodů

V..... dne

Prohlášení podepsáno za účasti:

jméno a funkce

jméno a funkce

.....
(podpis osoby podléhající očkování)

49

VYHLÁŠKA

Ministerstva práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky

z 21. januára 1991

o ukladaní kolektívnych zmlúv vyššieho stupňa, sprostredkovateľoch a rozhodcoch
a o ďalšej úprave konania

Ministerstvo práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky podľa § 15 ods. 1 zákona č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní ustanovuje:

§ 1

Úvodné ustanovenie

Táto vyhláška upravuje postup pri ukladaní kolektívnych zmlúv vyššieho stupňa, výbere sprostredkovateľov a spôsob ich zápisu do zoznamu sprostredkovateľov, ako aj ďalšiu úpravu konania pred sprostredkovateľom, výbere rozhodcov, spôsob overovania ich odborných vedomostí, ich zápisu do zoznamu rozhodcov, ako aj ďalšiu úpravu konania pred rozhodcom.

§ 2

Ukladanie kolektívnych zmlúv
vyššieho stupňa

Kolektívnu zmluvu vyššieho stupňa a rozhodnutie rozhodcu¹⁾ je povinná zmluvná strana na strane zamestnávateľa odovzdať do 14 dní od jej uzavretia na evidenciu a uloženie Ministerstvu práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“). Rovnako sa postupuje pri zmene alebo doplnení kolektívnej zmluvy.

Sprostredkovatelia

§ 3

Postup pri výbere sprostredkovateľov

Ministerstvo vyberá sprostredkovateľov z občanov a právnických osôb najmä na základe ich žiadosti alebo na návrh štátnych orgánov, vedeckých inštitúcií, vysokých škôl, zástupcov zamestnávateľov, odborových orgánov alebo na základe konkurzu.

§ 4

Zápis do zoznamu sprostredkovateľov

(1) Do zoznamu sprostredkovateľov ministerstvo môže zapísať občana, ktorý so zápisom vyslovil súhlas, ak spĺňa podmienky ustanovené v zákone²⁾ a ktorý

- a) má trvalý pobyt na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky,
- b) je občiansky bezúhonný,
- c) má ukončené vysokoškolské vzdelanie.

(2) Do zoznamu sprostredkovateľov ministerstvo

môže zapísať právnickú osobu vybranú podľa § 3, ktorá s výkonom sprostredkovateľskej činnosti súhlasí.

(3) Zápis do zoznamu sprostredkovateľov sa vykoná na obdobie troch rokov.

Rozhodcovia

§ 5

Postup pri výbere rozhodcov

(1) Ministerstvo pri výbere rozhodcov z občanov postupuje obdobne ako pri výbere sprostredkovateľov podľa § 3.

(2) Pred zápisom do zoznamu rozhodcov ministerstvo overí ich odbornú spôsobilosť z hľadiska odborného zamerania, najmä z pracovnoprávnej, mzdovej a sociálnej oblasti, spravidla osobným pohovorom.

§ 6

Zápis do zoznamu rozhodcov

(1) Do zoznamu rozhodcov sa môže zapísať občan, ktorý so zápisom vyslovil súhlas, spĺňa podmienky na výkon rozhodcovskej činnosti ustanovené v zákone³⁾ a ktorý

- a) má trvalý pobyt na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky,
- b) je občiansky bezúhonný,
- c) má vysokoškolské právnické alebo ekonomické vzdelanie.

(2) Ministerstvo overuje odbornú spôsobilosť občanov zapísaných v zozname rozhodcov vždy po uplynutí troch rokov.

§ 7

O výsledku overenia odbornej spôsobilosti občana na činnosť rozhodcu sa vyhotoví záznam.

Spoločné ustanovenia

§ 8

Do zoznamu sprostredkovateľov a do zoznamu rozhodcov (ďalej len „zoznam“) ministerstvo zapíše, ak ide o občana, jeho meno a priezvisko, dátum narodenia, trvalý pobyt, adresu zamestnávateľa, pracovné zaradenie a odborné zameranie; ak ide o právnickú osobu zapíše jej názov, sídlo a predmet jej činnosti.

¹⁾ § 9 ods. 1 zákona č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní.

²⁾ § 11 ods. 3 zákona č. 2/1991 Zb.

³⁾ § 13 ods. 3 zákona č. 2/1991 Zb.

§ 9

(1) Ministerstvo oznámi sprostredkovateľovi a rozhodcovi, že bol zapísaný do zoznamu. Zo zoznamu vyčiarkne sprostredkovateľa a rozhodcu, ak

- a) nespĺňa podmienky uvedené v § 4 ods. 1 a 2 a v § 6,
- b) o to sám požiada,
- c) občan zomrie alebo právnická osoba zanikne,
- d) bezdôvodne nevykonáva sprostredkovateľskú a rozhodcovskú činnosť,
- e) uplynula doba, na ktorú bol zapísaný.

(2) Zo zoznamu sa vyčiarkne aj sprostredkovateľ, ktorý pred uplynutím doby uvedenej v § 4 ods. 3 nepožiada o opätovné zapísanie do zoznamu.

(3) Vyčiarknutie zo zoznamu ministerstvo písomne oznámi sprostredkovateľovi a rozhodcovi.

§ 10

Ministerstvo uverejní zoznam v dennej tlači, zašle ho na vedomie Konfederácii odborových zväzov Slovenskej republiky a zástupcom zamestnávateľov Slovenskej republiky.

§ 11

Výkon činnosti sprostredkovateľa a rozhodcu na základe určenia ministerstvom v konkrétnom spore možno odmietnuť len vtedy, ak sprostredkovateľ alebo rozhodca do 7 dní od určenia namietne svoju predpojatnosť. V takom prípade ministerstvo určí bez zbytočného odkladu iného sprostredkovateľa alebo rozhodcu.

Konanie

§ 12

(1) Žiadosť o riešenie sporu sprostredkovateľom alebo rozhodcom sa predkladá ministerstvu písomne. V žiadosti musí byť presne vymedzený predmet sporu doložený písomnými materiálmi a stanovisko druhej zmluvnej strany. Všetky písomné materiály sa odovzdajú sprostredkovateľovi alebo rozhodcovi v dvoch vyhotoveniach.

(2) O prijatí žiadosti o riešenie sporu spíše sprostredkovateľ alebo rozhodca so zmluvnými stranami zápisnicu.

§ 13

Návrh sprostredkovateľa na riešenie sporu a rozhodnutie rozhodcu musí obsahovať

- a) presné označenie zmluvných strán,
- b) skutočnosti, o ktorých sa nemôžu zmluvné strany dohodnúť,
- c) názor sprostredkovateľa alebo výrok rozhodcu,
- d) odôvodnenie,
- e) dátum,
- f) meno sprostredkovateľa alebo rozhodcu a podpis.

§ 14

Činnosť sprostredkovateľa alebo rozhodcu je nezastupiteľná.

§ 15

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. februárom 1991.

Minister:

MUDr. Novák CSc. v. r.

50

VYHLÁŠKA

Ministerstva práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky

z 28. januára 1991,

ktorou sa určujú bližšie podmienky poskytovania hmotného zabezpečenia uchádzačom o zamestnanie

Ministerstvo práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky podľa § 31 ods. 1 písm. a) a ods. 3 písm. a) zákona č. 1/1991 Zb. o zamestnanosti ustanovuje:

Všeobecné ustanovenia

§ 1

Touto vyhláškou sa upravujú bližšie podmienky poskytovania hmotného zabezpečenia uchádzačom o zamestnanie (ďalej len „hmotné zabezpečenie“), ktorí

sú vedení v evidencii uchádzačov o zamestnanie na úrade práce v mieste svojho trvalého pobytu a ktorým úrad práce nezabezpečil vhodné zamestnanie.¹⁾

§ 2

Pre účely tejto vyhlášky zamestnaním je pracovný pomer alebo obdobný vzťah k zamestnávateľovi, vrátane vzťahu k zahraničnému zamestnávateľovi v tuzemsku alebo v zahraničí a činnosť samostatne zárobkovo

¹⁾ § 1 ods. 2 zákona č. 1/1991 Zb. o zamestnanosti.

činných osob.²⁾ Za zamestnanie pre tieto účely sa nepovažuje zamestnanie dohodnuté najviac na dve hodiny denne alebo v ktorom príjem zo zárobkovej činnosti bez odpočítania dane nepresahuje 800 Kčs mesačne.

Podmienky poskytovania hmotného zabezpečenia

§ 3

(1) Hmotné zabezpečenie sa poskytuje uchádzačovi o zamestnanie (ďalej len „uchádzač“), ak súčasne spĺňa, pokiaľ nie je ďalej ustanovené inak, tieto podmienky

- a) v dobe, keď žiada o sprostredkovanie zamestnania, nie je v pracovnom pomere alebo v inom obdobnom vzťahu k zamestnávateľovi, ani nie je samostatne zárobkovo činnou osobou,
- b) v posledných troch rokoch pred podaním žiadosti o sprostredkovanie zamestnania bol najmenej po dobu 12 mesiacov zamestnaný alebo samostatne zárobkovo činný.

(2) Hmotné zabezpečenie sa poskytuje aj uchádzačom, ktorému úrad práce pre jeho ďalšie pracovné uplatnenie vo vhodnom zamestnaní zabezpečil rekvalifikáciu a uchádzač túto rekvalifikáciu nastúpil. Hmotné zabezpečenie sa tomuto uchádzačovi poskytuje, aj keď nespĺňa podmienku uvedenú v odseku 1 písm. b) a podmienku uvedenú v § 14 ods. 1 písm. f) zákona.³⁾

(3) Hmotné zabezpečenie sa poskytuje aj v prípade vzniku pracovnej neschopnosti po uplynutí ochranej doby zo zamestnania, ak uchádzačovi neprislúchajú dávky nemocenského poistenia.

§ 4

(1) Náhradnú dobu⁴⁾ uchádzač preukazuje najmä občianskym preukazom, potvrdením vydaným príslušným orgánom alebo čestným vyhlásením.

(2) Uchádzač je povinný úradu práce oznámiť, či poberá dávky nemocenského poistenia, ktoré nahrádzajú mzdu, ako aj ďalšie skutočnosti rozhodné pre poskytovanie hmotného zabezpečenia.

§ 5

(1) Doba poskytovania hmotného zabezpečenia sa neprerušuje, ak došlo k zmene trvalého pobytu uchádzača a podmienky poskytovania hmotného zabezpečenia sú splnené.

(2) Poskytovanie hmotného zabezpečenia sa predlžuje o dobu krátkodobého zamestnania, o dobu poberania peňažných dávok nemocenského poistenia nahrádzajúcich mzdu a o dobu pracovnej neschopnosti po uplynutí ochranej lehoty zo zamestnania.

§ 6

(1) Hmotné zabezpečenie sa poskytuje uchádzačovi po dobu prvých šiestich mesiacov vo výške 65 % priemerného mesačného čistého zárobku dosiahnutého v poslednom zamestnaní a po dobu ďalších šiestich mesiacov vo výške 60 % tohto zárobku.⁵⁾

(2) Uchádzačovi, ktorý nastúpil rekvalifikáciu zabezpečenú úradom práce, sa hmotné zabezpečenie poskytuje po celú dobu rekvalifikácie vo výške 70 % priemerného mesačného čistého zárobku dosiahnutého v poslednom zamestnaní.

(3) Uchádzačovi, ktorý preukáže v dobe pracovnej neschopnosti vyššie náklady spojené s chorobou alebo úrazom, sa môže hmotné zabezpečenie zvýšiť až do výšky nemocenského, ktoré by mu ináč patrilo podľa právnych predpisov o nemocenskom poistení z jeho posledného zamestnania.

§ 7

(1) Pri výpočte výšky hmotného zabezpečenia sa postupuje podľa právnych predpisov o zisťovaní a používaní priemerného zárobku,⁶⁾ ak ďalej nie je ustanovené inak. Obdobne sa postupuje aj u tých uchádzačov, u ktorých sa v poslednom zamestnaní tieto predpisy neuplatňovali.

(2) Uchádzačovi, ktorý bol sociálne zabezpečený ako samostatne zárobkovo činná osoba, sa pre potreby výpočtu výšky hmotného zabezpečenia berie za základ výška priemerného mesačného vymeriavacieho základu pre účely sociálneho zabezpečenia.

(3) Uchádzačovi, ktorého posledné zamestnanie bolo v cudzine a zaplatil za dobu zamestnania v cudzine poistné, sa pre potreby výpočtu výšky hmotného zabezpečenia berie za základ výška priemerného mesačného vymeriavacieho základu.

(4) Ak uchádzač bol v poslednom zamestnaní zamestnaný menej ako 70 pracovných dní, pri výpočte hmotného zabezpečenia sa k tomuto zamestnaniu neprihliada. V tomto prípade sa výška hmotného zabezpečenia vypočíta z posledného zamestnania, v ktorom bol uchádzač zamestnaný po dobu dlhšiu ako 70 pracovných dní. Ak nemal uchádzač v posledných troch rokoch takéto zamestnanie, hmotné zabezpečenie sa mu poskytne vo výške dôchodku, ktorý sa ako jediný zdroj príjmu poskytuje jednotlivcovi podľa predpisov o sociálnom zabezpečení.⁷⁾

(5) Uchádzačovi, ktorý nemôže preukázať výšku priemerného mesačného čistého zárobku zo svojho posledného zamestnania, poskytuje sa hmotné zabezpečenie ako preddavok vo výške dôchodku, ktorý sa ako jediný zdroj príjmu poskytuje jednotlivcovi podľa

²⁾ § 61 vyhlášky Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 149/1988 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o sociálnom zabezpečení v znení vyhlášky č. 123/1990 Zb. a vyhlášky č. 260/1990 Zb.

³⁾ Zákon č. 1/1991 Zb.

⁴⁾ § 13 ods. 2 zákona č. 1/1991 Zb.

⁵⁾ § 17 zákona č. 1/1991 Zb.

⁶⁾ Vyhláška Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 235/1988 Zb. o zisťovaní a používaní priemerného zárobku.

⁷⁾ § 54 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení.

predpisov o sociálnom zabezpečení⁷⁾ až do doby, pokiaľ túto výšku preukáže, najdlhšie do doby, po ktorú sa mu poskytuje hmotné zabezpečenie.

§ 8

Hmotné zabezpečenie nepatrí uchádzačom po dobu, po ktorú im bolo poskytnuté odstupné podľa osobitného predpisu.⁸⁾ Týmto nie je dotknutá celková doba poskytovania hmotného zabezpečenia ustanovená v zákone o zamestnanosti.

§ 9

(1) Hmotné zabezpečenie sa vypláca v mesačných splátkach pozadu. Úrad práce môže uchádzačovi hmotné zabezpečenie vyplácať aj ako preddavok až do výšky 50 % priznaného hmotného zabezpečenia.

(2) Ak sú splnené podmienky pre poskytovanie hmotného zabezpečenia len po časť mesiaca, patrí za každý deň, keď tieto podmienky boli splnené, jedna tridsatina hmotného zabezpečenia. Celková výsledná suma sa zaokrúhľuje na celé koruny smerom hore.

§ 10

(1) Uchádzačovi, ktorý pred skončením posledného zamestnania poberal dôchodok za výsluhu rokov,⁹⁾ príspevok za službu¹⁰⁾ alebo osobitný príspevok baníkom,¹¹⁾ patrí hmotné zabezpečenie v takej výške, aby hmotné zabezpečenie spolu s dôchodkom za výsluhu rokov, príspevkom za službu alebo osobitným príspevkom baníkom nebolo vyššie ako úhrn priemerneho mesačného čistého zárobku, z ktorého sa hmotné zabezpečenie vypočítava, a tejto dávky vyplácanej pred skončením posledného zamestnania.

(2) Uchádzačovi, ktorého zamestnanie bolo dohodnuté najviac na dve hodiny denne, sa hmotné zabezpečenie kráti o zárobok presahujúci sumu 800 Kčs mesačne.

(3) Uchádzačovi, ktorý vedie so zamestnávateľom

súdny spor o neplatnosť skončenia pracovného alebo obdobného vzťahu, sa poskytuje hmotné zabezpečenie ako preddavok. Ak príslušný súd rozhodne, že zamestnanie trvá a zamestnávateľ je povinný za dobu nepridelovania práce poskytnúť náhradu mzdy,¹²⁾ považuje sa ako preddavok poskytnuté hmotné zabezpečenie uchádzačovi za neoprávnený majetkový prospech.

§ 11

(1) Uchádzačovi so zmenenou pracovnou schopnosťou sa poskytuje hmotné zabezpečenie, ak nie je pre neho výhodnejšie poberanie príspevku pred umiestnením do zamestnania podľa predpisov o sociálnom zabezpečení.¹³⁾

(2) Ak sa uchádzačovi uvedenému v odseku 1 poskytovalo hmotné zabezpečenie a uplynula doba pre jeho poskytovanie, poskytne sa mu hmotné zabezpečenie za podmienok ustanovených predpismi o sociálnom zabezpečení.

§ 12

Uchádzačovi, ktorému vznikol nárok na hmotné zabezpečenie pred účinnosťou tejto vyhlášky, sa poskytuje hmotné zabezpečenie podľa tejto vyhlášky, len ak je to pre neho výhodnejšie.

§ 13

V § 1 vyhlášky Ministerstva práce a sociálnych vecí č. 182/1968 Zb. o dávkach v materstve a o prídavkoch na deti uchádzačom o zamestnanie sa vypúšťajú slová „najneskôr do šiestich týždňov“ ako aj koniec vety za bodkočiarkou.

§ 14

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. februárom 1991.

Minister:

MUDr. Novák CSc. v. r.

⁸⁾ Vyhláška Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 195/1989 Zb. o zabezpečení pracovníkov pri organizačných zmenách a občanov pred nástupom do zamestnania v znení zákona č. 162/1990 Zb. a vyhlášky č. 312/1990 Zb.

⁹⁾ § 40 zákona č. 100/1988 Zb.

¹⁰⁾ § 33 zákona č. 76/1959 Zb. o niektorých služobných pomeroch vojakov v znení neskorších predpisov (úplné znenie č. 122/1978 Zb.), § 110 zákona č. 100/1970 Zb. o služobnom pomere príslušníkov Zboru národnej bezpečnosti v znení neskorších predpisov.

¹¹⁾ Zákon č. 98/1987 Zb. o osobitnom príspevku baníkom v znení zákona č. 160/1989 Zb.

¹²⁾ Napr. § 61 a 130 Zákonníka práce.

¹³⁾ § 119 vyhlášky Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 149/1988 Zb.

51

VYHLÁŠKA

Ministerstva práce a sociálních věcí Slovenskej republiky

z 28. januára 1991,

ktorou sa určujú bližšie podmienky zabezpečovania rekvalifikácie uchádzačov o zamestnanie a zamestnancov, ako aj podmienky na vydávanie dokladov o kvalifikácii s celoštátnou pôsobnosťou

Ministerstvo práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky podľa § 31 ods. 2 zákona č. 1/1991 Zb. o zamestnanosti po dohode s Ministerstvom školstva, mládeže a športu Slovenskej republiky ustanovuje:

§ 1

Touto vyhláškou sa upravujú bližšie podmienky zabezpečovania rekvalifikácie¹⁾ uchádzačov o zamestnanie a zamestnancov,²⁾ ako aj podmienky na vydávanie dokladov o kvalifikácii s celoštátnou pôsobnosťou.

§ 2

(1) Úrad práce zabezpečuje rekvalifikáciu uchádzačovi o zamestnanie bezplatne.

(2) Pri zaraďovaní uchádzača o zamestnanie do rekvalifikácie úrad práce vychádza z jeho osobných predpokladov, doterajšej kvalifikácie a schopností vykonávať zamestnanie, na ktoré sa má rekvalifikovať.

(3) Úrad práce môže zabezpečiť rekvalifikáciu záujemcom o zamestnanie na ich vlastné náklady, pokiaľ sa tak písomne dohodnú.

§ 3

(1) Rekvalifikácia sa zabezpečuje na základe písomnej dohody medzi uchádzačom o zamestnanie a úradom práce,³⁾ rekvalifikácia zamestnancov sa zabezpečuje na základe písomnej dohody medzi zamestnancom a zamestnávateľom.⁴⁾ V týchto dohodách sa uvedie najmä

- a) miesto konania rekvalifikácie,
- b) obsah rekvalifikácie,
- c) spôsob zabezpečenia rekvalifikácie,
- d) čas trvania rekvalifikácie, vrátane dátumu začiatku a ukončenia rekvalifikácie,
- e) podmienky hmotného zabezpečenia počas rekvalifikácie,
- f) spôsob overenia získaných znalostí a zručností.

(2) Uchádzač o zamestnanie môže z vážnych zdravotných, rodinných alebo osobných dôvodov od-

stúpiť od dohody o rekvalifikácii. Závažnosť dôvodov posudzuje úrad práce.

§ 4

(1) Úrad práce zabezpečuje rekvalifikáciu uchádzačovi o zamestnanie vo vzdelávacom alebo rekvalifikačnom zariadení na základe hospodárskej zmluvy⁵⁾ s týmto zariadením. Pokiaľ zamestnávateľ zabezpečuje rekvalifikáciu mimo svojho vzdelávacieho zariadenia, postupuje obdobne ako úrad práce.

(2) V hospodárskej zmluve sa uvedú podmienky zaradenia uchádzača o zamestnanie alebo zamestnanca do rekvalifikácie, miesto konania rekvalifikácie, obsah rekvalifikácie, spôsob zabezpečenia rekvalifikácie, dĺžka trvania rekvalifikácie, dátum začiatku a ukončenia rekvalifikácie, spôsob overenia získaných znalostí a zručností, kalkulácia nákladov, vrátane času a spôsobu ich úhrady.

§ 5

Ak zamestnávateľ zabezpečuje rekvalifikáciu prostredníctvom úradu práce, ktorý sa podieľa na úhrade jej nákladov a zamestnávateľ nesplní podmienky dohody, vráti vynaložené finančné prostriedky úradu práce, a to najneskôr do jedného mesiaca odo dňa keď, sa o nesplnení podmienok úrad práce dozvedel.

§ 6

Rekvalifikácia sa realizuje rôznymi formami teoretickej a praktickej prípravy, najmä zaučením pre jednoduché manuálne činnosti, vyučením, špecializačnými kurzami, jednodoborovým štúdiom na strednej škole, pomaturitným a nadstavbovým štúdiom, krátkodobou formou vysokoškolského štúdia. Jednotlivé formy prípravy sa uplatňujú so zreteľom na výkon predpokladaného zamestnania.

§ 7

(1) Rekvalifikačné alebo vzdelávacie zariadenie, ktoré zabezpečuje rekvalifikáciu, môže byť poverené vydávať účastníkom rekvalifikácie po jej úspešnom

¹⁾ § 10 ods. 1 zákona č. 1/1991 Zb. o zamestnanosti.

²⁾ § 11 ods. 2 a 3 zákona č. 1/1991 Zb.

³⁾ § 10 ods. 2 zákona č. 1/1991 Zb.

⁴⁾ § 11 ods. 1 zákona č. 1/1991 Zb.

⁵⁾ § 252 Hospodárskeho zákonníka.

ukončení doklad o kvalifikácii - osvedčenie s platnosťou v celej Českej a Slovenskej Federatívnej Republike. Osvedčenie sa označí odtlačkom pečiatky so štátnym znakom Slovenskej republiky⁶⁾ podľa prílohy tejto vyhlášky.

(2) Spôsobilosť rekvalifikačného alebo vzdelávacieho zariadenia na vydávanie osvedčenia sa overuje akreditáciou.

(3) O akreditácii rekvalifikačného alebo vzdelávacieho zariadenia rozhoduje akreditačná komisia pre rekvalifikačné a vzdelávacie zariadenia pri Ministerstve školstva, mládeže a športu Slovenskej republiky podľa všeobecných predpisov o správnom konaní.⁷⁾

§ 8

(1) Rekvalifikačné alebo vzdelávacie zariadenie predkladá písomnú žiadosť o akreditáciu akreditačnej komisii; žiadosť obsahuje

- a) vyhlásenie o materiálnom zabezpečení výučby a zabezpečení učební didaktickou technikou,
- b) zoznam odborov, pre ktoré sa akreditácia požaduje,

c) vyhlásenie o odbornej a pedagogickej spôsobilosti vyučujúcich.

K žiadosti je potrebné priložiť doklad o zriadení rekvalifikačného alebo vzdelávacieho zariadenia a základnú pedagogickú dokumentáciu, najmä učebný plán a učebnú osnovu predmetného odboru.

(2) Rekvalifikačnému alebo vzdelávaciemu zariadeniu, ktoré spĺňa podmienky akreditácie, sa vydáva doklad – kredit. Kredit sa vydáva za odplatu, ktorej výšku určí akreditačná komisia.

(3) Ak rekvalifikačné alebo vzdelávacie zariadenie nedodržiava podmienky akreditácie, akreditačná komisia mu kredit odoberie. Kredit stráca platnosť zrušením rekvalifikačného alebo vzdelávacieho zariadenia.

(4) Udelenie a odobratie kreditu sa uverejňuje vo Zvestiach Ministerstva školstva, mládeže a športu Slovenskej republiky a Ministerstva kultúry Slovenskej republiky.

§ 9

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. februárom 1991.

Minister:
MUDr. Novák CSc. v. r.

V z o r

odtlačku pečiatky k označeniu osvedčenia s celoštátnou platnosťou

⁶⁾ § 3 ods. 2 zákona SNR č. 51/1990 Zb. o používaní štátneho znaku, štátnej vlajky, štátnej pečate a štátnej hymny Slovenskej republiky.

⁷⁾ Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

52

Ministerstvo práce a sociálních věcí Slovenskej republiky po dohode s Ministerstvom pre správu a privatizáciu národného majetku Slovenskej republiky

vydalo na základe § 12 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 474/1990 Zb. o pôsobnosti orgánov Slovenskej republiky vo veciach prevodov vlastníctva štátu k niektorým veciam na iné právnické alebo fyzické osoby **výnos z 23. 1. 1991, ktorým sa určuje výška odmeny predsedom a členom komisií pre privatizáciu národného majetku a licitátorom.**

Tento výnos sa vzťahuje na predsedov a členov privatizačných komisií a licitátorov a určuje sa ním výška odmeny v rámci určeného rozpätia. Výnos nadobúda účinnosť dňom oznámenia o jeho vydaní v Zbierke zákonov. Možno doň nazrieť na Ministerstve práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky a na Ministerstve pre správu a privatizáciu národného majetku Slovenskej republiky.

53

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky

vydalo podľa § 123 ods. 2 Zákonníka práce (úplné znenie č. 52/1989 Zb.) po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí, Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky a Slovenským odborovým zväzom pracovníkov miestneho hospodárstva **výnos z 8. januára č. MH - 5/1991 = OE, ktorým sa mení výnos Ministerstva vnútra Slovenskej socialistickej republiky z 25. mája 1987 č. MH - 41/203/1987 o osobitných paušálnych cestovných náhradách pre kominárov a vykupovačov druhotných surovín v organizáciách miestneho hospodárstva.**

Výnos mení osobitné paušálne cestovné náhrady poskytované kominárom a vykupovačom druhotných surovín v organizáciách miestneho hospodárstva.

Výnos nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia v Zbierke zákonov. Do výnosu možno nazrieť na odbore miestnej výroby, služieb a bytového hospodárstva Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a bude uverejnený v Prevádzkovom spravodajstve.

54

Hlavní arbitř České a Slovenské Federativní Republiky

vydal podle ustanovení § 19 odst. 2 zákona č. 121/1962 Sb., o hospodářské arbitráži, ve znění pozdějších předpisů, pod č. j. FD/59/SK/91 dne 22. ledna 1991 **výnos o odchylném určení příslušnosti pro rozhodování některých sporů.**

Podle tohoto výnosu, odchylně od ustanovení § 13 odst. 1 písm. a), b) zákona o hospodářské arbitráži, jsou pro projednávání a rozhodování

- a) hospodářských sporů, v nichž alespoň jednou ze stran je federální ministerstvo obrany nebo jemu podřízená organizace,
- b) hospodářských sporů týkajících se dodávek a poddodávek nezbytných pro zajištění obrany a bezpečnosti státu nebo dodávek v oboru státních hmotných rezerv,

s výjimkou sporů, které se týkají skutečností tvořících předmět státního tajemství,

příslušné krajské (městske) státní arbitráže. Místní příslušnost pro projednávání a rozhodování těchto sporů se řídí ustanovením § 14 zákona o hospodářské arbitráži.

Uvedený výnos nabývá účinnosti dnem 1. března 1991.

Do výnosu lze nahlédnout u všech orgánů hospodářské arbitráže.

OPATŘENÍ
FEDERÁLNÍCH ORGÁNŮ A ORGÁNŮ REPUBLIK

USNESENÍ

České národní rady

ze dne 17. ledna 1991

o schválení zákonného opatření předsednictva České národní rady ze dne 10. ledna 1991 č. 25/1991 Sb., kterým se mění zákon České národní rady č. 108/1987 Sb., o působnosti orgánů veterinární péče České socialistické republiky

Česká národní rada se usnesla takto:

Česká národní rada schvaluje zákonné opatření předsednictva České národní rady ze dne 10. ledna 1991 č. 25/1991 Sb., kterým se mění zákon České národní rady č. 108/1987 Sb., o působnosti orgánů veterinární péče České socialistické republiky.

v z. Kalvoda v. r.

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční zálohované předplatné činí 480,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011- Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohlédací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 531014, 530026, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamacie je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání. - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Svatoslavova 7, 140 83 Praha 4 - Nusle, telefon 43 36 15, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 2, Bruselská 2, telefon (02) 25 84 93 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejnách Knihy: Olomouc, nám. Míru 5 - Ostrava, Dimitrova 14 - Ostrava, Výchovická ul., obchodní pavilóny a ve vybrané síti prodejen PNS.